

До филип'ян

¹ Павел та Тимотей, слуги Ісуса Христа, до всіх святих у Христі Ісусі, що в Филипах, з єпископами і дияконами: ² Благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа. ³ Дякую Богу моему при всякому спомині про вас, ⁴ (завсіди в кожній молитві моїй за всіх вас з radoщами молячись,) ⁵ за товаришування ваше в благовісті від першого дня й досі, ⁶ впевнившись про те, що хто розпочав у вас добре діло, звершувати ме аж до дня Ісуса Христа. ⁷ Яко ж праведно єсть мені се думати про всіх вас, тим що маю вас у серці і у вязниці моїй і в обороні і в утвердженню благовістя, вас усіх, спільників моїх благодати. ⁸ Бог бо мені свідок, як я люблю усіх вас по милости Ісус-Христовій. ⁹ І про се молюсь, щоб любов ваша ще більш та й більш достаткувала у розумі і у всякому чутті, ¹⁰ щоб допевнитись вам, що лучче, і щоб були чисті і непорушені в день Христа, ¹¹ сповнені овочами праведности через Ісуса Христа на славу й хвалу Божу. ¹² Хочу ж, щоб ви, братте, зрозуміли, що те, що сталось мені, більш на користь благовістя вийшло, ¹³ так що кайдани мої в Христі обявилися у всьому судищі і по всіх інших (місцях), ¹⁴ і більше братів у Господі, упевнившись кайданами моїми, ще більш осьмілились без страху глаголати слово. ¹⁵ Деякі з зависти та перекору, а інші з доброї волі проповідують Христа. ¹⁶ Інші з перекору проповідують Христа, не щиро, думаючи завдати горя кайданам моїм, ¹⁷ а другі з любови, знаючи, що я за оборону благовістя (в кайданах) лежу.

18 Що ж бо? тільки все таки, чи для виду, чи по правді, Христос проповідуєть ся; і я сим радуєсь і радувати мусь. 19 Знаю бо, що се обернесть ся на моє спасенне вашою молитвою і поміччю Духа Ісус-Христового, 20 по дождиданню і надії моїй, що ні в чому не осоромлюсь, а з усією сьміливістю, як завсіди, так і тепер звеличить ся Христос у тілі моїм, чи то життем, чи то смертю. 21 Бо житте мені Христос, а смерть надбанне. 22 Коли ж жити мені тілом, се мині овоз діла, то що й вибрати, не знаю. 23 Тісно бо мені від обох, маючи бажанне розв'язатись (із тілом), та з Христом бути; багато бо воно лучче. 24 А щоб пробувати в тілі, се нужніш ради вас. 25 І певно знаю, що зістанусь (у тілі) і пробувати му з усіма вами на вашу користь і радість віри, 26 щоб ваша похвала много достаткувала в Христі Ісусі, як прийду знов до вас. 27 Тільки достойно благовістя Христового живіть, щоб, чи я прийду та побачу вас, чи то й не буду між вами, почув про вас, що стоїте в одному дусі, і однією душею боретесь за віру євангелську, 28 і не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знав погібелі, а вам спасення, і воно від Бога. 29 Бо вам дано, що до Христа, не тільки в Него вірувати, та задля Него й страждати, 30 маючи ту ж боротьбу, яку в мені виділи, і тепер чуєте про мене.

2

1 Коли ж оце (є) утішеннв в Христі, або яка одрада любови, коли (є) яка спільність духа, коли (є) яка милость і милосерде, 2 то сповніть мою радість, щоб однаково думали, одну любов маючи, один дух і один розум. 3 Нічого (не роблячи) перебором або з марної слави; а смирним розумом один одного вважаючи більшим себе. 4 Не про своє кожен, а також

про другого (справи) кожен дбайте. ⁵ Так бо нехай думаєть ся у вас, як і в Христї Ісусї, ⁶ котрий, бувши в образї Божому, не вважав хижацтвом бути рівним Богу; ⁷ тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги, бувши в подобїї чоловічому, ⁸ і здававшись видом, яко чоловік, принизив себе, бувши слухняним аж до смерти, смерти ж хрестної. ⁹ Тимже і Бог Його високо возніс, і дав Йому імя, більше всякого імени, ¹⁰ щоб в імя Ісусове приклонилось усяке колїно, що на небї, і на землї, і під землею, ¹¹ і щоб усякий язик визнавав, що Господь Ісус Христос у славу Бога Отця. ¹² Тимже, любї мої, яко ж завсїди слухали ви мене, не тільки як се за мого побиту між вами, а й тепер ще більш за моїм непобитом, із страхом і трепетом про своє спасенне дбайте. ¹³ Бог бо се робить у вас, щоб і хотїти (вам) і робити по (Його) вподобї. ¹⁴ Усе робить без нарекання і розбирання, ¹⁵ щоб ви були безвинними і чистими, дїтьми Божими непорочними серед лукавого і розворотного роду, що між ними ви сияєте як сьвітила в сьвітї, ¹⁶ держачи (перед ними) слово життя, на похвалу менї в день Христїв, що не дурно ходив я, ані дурно працював. ¹⁷ Та хоч і приносять мене в жертву і служенне віри вашої, я (тим) радуєсь і веселюсь із усіма вами. ¹⁸ Тим же самим і ви радуйтесь і веселїть ся зо мною. ¹⁹ Уповаю ж в Господї Ісусї незабаром послати до вас Тимодея, щоб і менї радїти душею, довідавшись про вас. ²⁰ Нікого бо не маю рівного (йому) душею, щоб (так) щиро дбав про вас. ²¹ Усї бо свого шукають, а не Ісус-Христового. ²² Ви ж досьвід його знаєте; тим, що як батькові дитина, так він служив зо мною в благовїстї. ²³ Сього ж оце надїюсь послати зараз, скоро тільки довідаюсь, як воно буде зо мною. ²⁴ Маю

ж надію в Господі, що й сам скоро прийду. ²⁵ Вважав же я потрібним послати до вас Єпафродита, брата й товариша мого в праці і боротьбі, а вашого посла й слугу в потребі моїй. ²⁶ Яко ж бо жадав (бачити) всіх вас і тужив тим, що ви чули, що він нездужав. ²⁷ Бо й нездужав мало що не до смерти, та Бог помилував його; не його ж тільки, та й мене, щоб не було мені смутку на смуток. ²⁸ Оце я? скоріш; послав я його, щоб ви, побачивши його знов, зраділи, та й я менше мав смутку. ²⁹ Прийміть же оце його в Господі з усякими радощами, і таких держіть у повазі, ³⁰ тим що він за діло Христове був близько смерти, не дбаючи про своє життє, аби сповнити недостаток служення вашого мені.

3

¹ На останок, браттє моє, радуйтеся у Господі. Те ж саме писати вам мені не противно, для вас же певно. ² Остерігайтесь собак, остерегайтесь лихих робітників, остерегайтесь відрізаня. ³ Ми бо обрізанне, которі духом Богу служимо, і хвалимось в Ісусі Христї, а не в тілі надіємось, ⁴ хоч і я маю також надію в тілі. Коли хто інший думає надїятись у тілі, то я тим більш,- ⁵ обрізаний восьмого дня, з роду Ізраїлевого, з колїна Веняминового, Євреїн з Євреїв, по закону Фарисей, ⁶ по ревности гонив я церкву, по праведности законній непорочен. ⁷ Та що було мені надбаннем, те вважав я за втрату ради Христа. ⁸ Так оце я все вважаю за втрату ради вищого розуміння Христа Ісуса, Господа мого, ради котрого я все втеряв, і вважаю все за сьміттє, аби придбати Христа, ⁹ та й явитись у Ньому, не маючи моєї праведности, що від закону, а (маючи) ту, що вірою Христовою (здобуваєть ся), праведність від Бога увірі,

10 щоб зрозуміти Його, і силу воскресення Його, і спільність мук Його, приподоблюючись смерті Його, 11 аби тільки досягнути до воскресення мертвих. 12 Не тим, щоб уже я досяг, або вже був звершений; гоню ж, чи не досягну того, за що і Христос Ісус досяг мене. 13 Братте, я про себе не думаю, що я вже досяг; одно ж (роблю), забуваючи вже те що позаду, і сягаючи по те, що спереду, 14 біжу до мети по нагороду вишнього поклику Божого в Христі Ісусі. 15 Скільки оце (нас) звершених, се думаймо, і коли що инакше думаєте, то й се Бог вам одкриє. 16 Тільки ж (те), до чого ми досягли, (єсть) одним правилом жити і те саме думати. 17 Приподоблюйтсь до мене, братте, і вважайте, хто так ходить, яко ж маєте за взір нас. 18 (Многі бо ходять, про котрих не раз говорив я вам, тепер же й плачучи говорю, про ворогів хреста Христового, 19 котрим кінець - погибель, котрим Бог черево, а слава в соромі їх, котрі про земне думають.) 20 Наше бо життє єсть на небесах, звідкіля ждемо і Спасителя, Господа нашого Ісуса Христа, котрий переобразить тіло смирення нашого, щоб було подобне тілу слави Його, по дійству, котрим зможе і покорити собі все.

4

1 Тим же, братте моє любе й жадане, радосте і вінче мій, стійте так у Господі, любі. 2 Благаю Єводию, благаю і Синтихию, щоб однаково думали в Господі. 3 Благаю й тебе, щирий товаришу, помагай їм, що працювали в благовіствуванню зо мною, і з Климентом, і з іншими помічниками моїми, котрих імення в книзі життя. 4 Радуйте ся завсіди в Господі, і знов кажу: радуйте ся. 5 Тихість вашу нехай зрозуміють усі люде. Господь близько. 6 Не журить

ся нічим, а у всьому молитвою і благаннем з подякою нехай обявляють ся прошення ваші перед Богом. ⁷ І мир Божий, що вище всякого розуму, нехай хоронить серця ваші і мислі ваші в Христї Ісусї. ⁸ На останок, братте, що правдиве, що чесне, що праведне, що чисте, що любе, що хвалебне, коли (в в чому) яка чеснота й коли (є) яка похвала, про се помишляйте. ⁹ Чого ви і навчились, і прийняли, й чували, й видали в менї, те чинїть, то Бог миру буде з вами. ¹⁰ Зрадїв же я в Господї вельми, що вже раз згадали дбати про мене; ви ж бо й дбали, та не мали догідного часу. ¹¹ Не задля недостатку глаголю; я бо навчивсь, що маю, тим і вдовольнятись. ¹² Умію і смирити ся, умію й достаткувати; усюди й у всьому навчивсь і насичати ся, й голодувати, й достаткувати й недостаток терпіти. ¹³ Все здолїю в Христї, що мене покрепляє. ¹⁴ Одначе добре ви зробили, що приймаєте участь у моєму горю. ¹⁵ Знаєте ж і ви, Филипяне, що в починї благовістнування, як вийшов я з Македонїї, ні одна церква не пристала до мене що до давання й приймання, тільки ви одні. ¹⁶ Бо й в Солунь раз і вдруге прислали ви на мою потріб. ¹⁷ Не то щоб я шукав дару, а шукаю оwoщу, що намножуєть ся на користь вашу. ¹⁸ Прийняв же я все і достаткую. Сповнив ся, прийнявши від Єпафродита послане од вас, солодкі пахощі, жертву приятну, угодну Богу. ¹⁹ Бог же мій нехай сповнить усяку потріб вашу, по багатству своєму в славі, в Хриетї Ісусї. ²⁰ Богу ж і Отцевї нашому слава на віки вічні. Амінь. ²¹ Витайте всякого сьвятого в Христї Ісусї. Витають вас брати, що зо мною. ²² Витають вас усі сьвятї, а найбільш которї з кесаревого дому. ²³ Благодать Господа нашого Ісуса Христа з усіма вами. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P.
Kulich in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files
dated 31 Aug 2023

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358